

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Θ. 768

Τρίτη—Δευτέρα 8. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΣ

Δευτέρα 8 Ιουνίου 1931

ΠΑΝΟΣ ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ 1886-1930

Υἱὸς πατρὸς, γεννήματος καὶ θρήσκου Ἰωαννίτου καὶ ἐγγονὸς τοῦ διασώματος ἱστορικοῦ τῆς Ἠπείρου καὶ πλεῖστον μονογραφῶν Κων. Ἀραβαντινοῦ, ὁ Πάνος Ἀραβαντινὸς ἐπεσφίσατο πάντας τοὺς Ἀραβαντινοὺς τῶν Ἰωαννίνων, εἰς τὴν ἑκπαίδευσίν αὐτοῦ, ἐκ τῆς Ἠρωτοδοσίας τῆς Ἠπείρου, ἐγκατεστήθησαν εἰς Ἀθήνας, ἐκτὸς ἐνὸς καὶ μόνου, τοῦ περιφθόρου τραγουδοῦ τῶν δὴ μουσικῶν ἀντιγράφων μας, τοῦ ἐγκατασταθέντος ἀπὸ τοῦ 1878 ἐν Παρισίοις, γενόμενου πασιγνώστου, ἀνὰ τὸν καλλιτεχνικὸν κόσμον τῆς Εὐρώπης καὶ ἰδίαι τέρως τῆς Γαλλίας, ὑπὸ τὸ γαλλικὸν ψευδώνυμον «Αἰελλης».

Καὶ ἐξ ὧν αὐτῶν τῶν Ἀραβαντινῶν ἔδεν ἔμεινε τίποτε ἄλλο παρὰ μίαν πινακὴν κασιτερίνην εἰς μίαν μικρὰν μὲν, ἀλλὰ κεντροκλήνῳ, ὑπὸ τὸ ὄνομα «ὁδὸς Κων. Ἀραβαντινοῦ» εἰς τὴν μὲν τοῦ ἱστορικοῦ Πάππου τέλειον ἀγνώστου τοῦ μεγάλου ἐγγονοῦ.

Ὁ Πάνος Ἀραβαντινὸς ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις, καὶ κινεῖς δὲν ὑποπτεύεται ὅτι τὸ παιδί ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὰς θυμίδας τοῦ Σχολαρχείου ἀκόμη αὐτεδιδάσκοντο, καταγινόμενον εἰς τὴν ζωγραφικὴν καὶ τὴν μουσικὴν, ἔμαλλε μίαν ἡμέραν νὰ λάμπῃ ὡς φωτεινότερον μετέωρον, τοῦ ὁποῖου ἡ λάμψις, ἐκ τῆς Γερμανίας, ἐνθα ἐξοικειώθη εἰς τὴν καλλιτεχνίαν, ἐπαχύθη εἰς οὐμπαντα τὸν καλλιτεχνικὸν κόσμον τοῦ ὁρατοῦ.

Ὁ Πάνος καὶ μερικώτερον Ἰωαννίνης καλλιτέχνης, εὐθύς ὡς ἐμφανίσθη εἰς τὸ Βασιλικὸν Θέατρον τοῦ Βερολίνου, ἐγκρέμισεν, ὡς ἀθρόμα, τὰ σκηνητά, τῶν μεγάλων καλλιτεχνῶν καὶ ἐξημεύθησαν σκηνητά ἰδίαις ἐκπνεύσεως, καὶ ἔκαστον ὅλον τὸν καλλιτεχνικὸν κόσμον νὰ μείνῃ ἐκδρόντης πρὸ τοῦ ἀγνώστου τότε νεοῦ «Ἑλληνας». Ἐπεσον τότε, ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, ὅλοι οἱ μεγάλοι σκηνογράφοι τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας καὶ ἀνακηρύχθη ὑπὲρ τέρως τῶν, διδάσκαλός των ὁ τέρως ἀγνώστου «Ἑλλην Πάνος Ἀραβαντινός»!

Ὁ Πάνος Ἀραβαντινός, διὰ τοῦ χρωστήρος τοῦ ἡρμάνου, συνθέτων τὰ σκηνητά του τοῦ μεγάλου θεατρικοῦ συγγραφέα, ἔδιδεν εἰς τὰ ἔργα του τὴν ἰδίαν, ὅπως τὴν ἡθάνετο αὐτὸς καὶ οὐχ ὅπως ἡθάνοντο τὰ ἔργα των, ἢ μᾶλλον δὲν τὴν ἡθάνοντο αἱ προγενέστεροι του σκηνογράφοι! Οἱ μέχρι τῆς ἐμφανίσσεως του μεγάλοι θεωρούμενοι Γερμανοὶ σκηνογράφοι Τόλλερ, Στέρν κλ. ἐξημεύθησαν. Ὁ Πάνος κατέκτησε τὸ γερμανικὸν ἔθνος. Οἱ Γερμανοὶ κρινόμενοι δὲν ἤξευρον τί πρῶτον καὶ τί δευτέρου νὰ θυμᾶσιν εἰς τὴν μεγάλην ἐκδοφύαν τοῦ Πάνου Ἀραβαντινοῦ, ὁ δὲ μεγαλύτερος ἐξ αὐτῶν, ὁ Μπὴ,

«ἐθαύμασε ἐλαττωσικῶς τοῦ Ἀραβαντινοῦ». Δὲν δυνάμεθα εἰς τὴν στενότητι τοῦ χώρου τῆς «Ἑλευθερίας» νὰ μνημονεύσωμεν ὅλους τοὺς Γερμανοὺς κριτικούς, οἱ ὅποιοι ἔμειναν ἐνδοὶ πρὸ τοῦ ἀπαρμιλλοῦ καλλιτέχνου Πάνου Ἀραβαντινοῦ καὶ περιτοριζόμεθα εἰς τὰ ὀλίγα, ἃ νὰ ἔγραψεν ὁ μέγας καὶ παγκόσμιος Ἀνστάτν, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου Καλλιτέχνου μας:

«Ὁλαί αἱ ἀρεταὶ τοῦ ἐνόνοντο ἐδῶ: ἡ ζωγραφικὴ φαντασία του, ἡ εἰς ἡγάπα ἰδαιτέρως τὴν Ἀνατολήν, καὶ ἐνεπνέστο ἀπὸ αὐτὴν, ὁ πλοῦτος τῶν χρωμάτων, ὁ στίξις ἐνεθούμιζε πολὺ τιμα πειράδια, ἡ λεπτότης καὶ τὸ μεγαλεῖον τῶν γραμμῶν, πρωτίστως δὲ ἡ ἐκάνότης του νὰ δημιουργῇ ἐν τῷ πνύματι τῆς Μουσικῆς».

«Ἡ καλλιτεχνικὴ ἀπώλεια εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν εἶναι πραγματικῶς ἀνεπανόρθωτος».

«Μὲ τὸν θάνατον τοῦ Πάνου Ἀραβαντινοῦ ὁ Κόσμος ἐγενε πτωχότερος κατὰ ἓνα Κόσμον αἰσθησιασμοῦ, ὅστις ἐγενε πνεῦμα καὶ πνεύματος, τὸ ὁποῖον ἐγενε αἰσθησιασμός».

(Ἐκ τῆς «Μπερλίνερ Τελεπλάτ»).

Ὁ θάνατος τοῦ Ἀραβαντινοῦ, ἐθεωρήθη παγκόσμιος καλλιτεχνικὴ ἀπώλεια. Οἱ συγγενεῖς του ἐν Ἀθήναις ἐξέθησαν τὰ ἔργα του ἐν τῷ μεγάλῳ Δελεγιώρῳ, ἀνερχόμενα εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας. Ὁλος ὁ διανοούμενος Κόσμος τῆς Ἑλληνικῆς Πρωτεύουσας παρήλασε πρὸ αὐτῶν, τὰ ἐθαύμασε καὶ ἐθρήνησε τὸ πρῶτως οἰσθὲν μέγα καλλιτεχνικὸν πνεῦμα τοῦ Ἰωαννίτου Παντρίου, τὰ Ἰωάννεια, οὕτε ἐγγύρσις του ὑπαρξῖν τοῦ μεγάλου Τέχνου τῆς, συνεπὼς δὲ οὐ δὲ καὶ τὸν θάνατόν του!

Ὁ πῶτος αἰσχος διὰ τὰ σημερινὰ Ἰωάννεια!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΚΑΙ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΠΕΝΤΑΕΤΙΑ παρήλθεν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, κατὰ τὴν ὁποίαν παρῆλθε τὸ πνεῦμα μὲ ἡρμάν, μέγα λήνην, ἡ ἄκακος, ἡ εὐσπλαχνος, ἡ Μήτηρ, Βασίλισσα Ὀλγα.

Πενταετία παρήλθεν ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποῦ ἐναποτίθετο εἰς τὸ φέρος

τρον ἡ προστάτις τῶν πτωχῶν, ἡ παρῆγορος τῶν δυστυχούντων. Πενταετία... Ὁλασημονοῦνται ἐφ' ὅσον ὁ καιρὸς παρέρχεται. Ὁλα οὐβύνονται, ὅλα ἀποθνήσκουν. Εἰς τὸ βάραθρον τοῦ χρόνου ὅλα καταβροχθίζονται. Ἡ ἀνάνησις ὅμως Ἐκείνης, μένει καὶ θὰ μένῃ. Ἡ γαλήνη τῶν παλαιῶν ἡμερῶν, τὰς ὁποίας ἐχρωμάτιζεν ἡ δόξα, ἡ εὐτυχία, ἡ ἀγάπη, ὁ ἀλληλοσεβασμός, δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀπαλειφθῇ ἀπὸ τὰς καρδίας τῶν γνησίων Ἑλλήνων.

Ἦτο ἡ ἀγαπητὴ Βασίλισσα. Πλήγμα δολοφονικὸν ἀναρχικῶν, ὁ πτενικὸν τὸν Βασιλικὸν Της Σύζυγον. Τὰ εἶη πασθλὸν. Εἰς τὸν Θρόνον ἀνῆλθεν ὁ Υἱὸς τοῦ δολοφονθέντος. Καὶ ἐλοβν χώραν γεγονότα ἐνδοξα, καὶ ἐθιμουρηθήτη παρίσδος χρυσὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα. Μετὰ καιρὸν ὅμως, κακοὶ Ἕλληνες ἐδολοφώνησαν τοὺς πολιτικοὺς ἀρχηγούς, πλήττοντες καὶ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον. Ἡ οὕτος καὶ μήτηρ πρὸ τῶν πληγμάτων οὕτων ὑπομύπτει.

Καὶ σήμερον ἐπέτειον τοῦ θανάτου Αὐτῆς καταθέτομεν ὡς θαυμασμὸν πρὸς τὴν ἀρετὴν τὸ δάκρυ, θερμὸν καὶ εὐκρινὲς δάκρυ βαθυτάτου πόνου...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Υποστράτηγος

—ο—

Αἰ ἐορταί τῆς Πάργας

ΠΑΡΓΑ, τέλη Μαΐου

Μὲ τὴν προσήκουσαν μεγαλ. γλῶσσαν καὶ κατάνυξιν, ἐτελέσθησαν καὶ ἐφέτος αἱ καθιερωθεῖσαι ἀπὸ τοῦ ἐταυτοῦ ἐορταί τῆς Πάργας, εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῶν ἐναποτεθέντων πύρσιν ἱερῶν κειμηλίων, τῆς θαυματουργοῦ Εἰκότος τῆς Θεοτόκου, ὡς καὶ τῆς τέφρας τῶν ἐταφέντων δατῶν τῶν γενναίων Παργίων πολεμιστῶν.

Ἡ Α. Σεβασμιότης, ὁ Ἅγιος Πάργας κ. Ἀθηναγόρας, ὅπως καὶ πέρουσιν, δὲν παρέλειψε τίποτε, τὸ ὁποῖον θὰ προσέδιδε μεγαλεῖον αἰγλὴν εἰς τὰς ἐορτάς. Οὕτω, λοιπόν, τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, ὅλη ἡ Πάργα εὐρέθη ἐπὶ ποδός, σημασιοτολισμένη καὶ πανηγυρίζουσα.

Τὰ καταστήματα, αἱ οἰκίαι καὶ αἱ Ἐκκλησίαι εἶχον στολισθῇ μὲ γιρλάντες ἀπὸ μυρτιῆς καὶ ἄλλης, καὶ οἱ κώδωνες χαρμούνως ἐκαπέλουν τοὺς γλυκεῖς τῶν ἡχῶν καθ' ὅλην τὴν ἑκτασίαν τῆς μικρᾶς μας πόλεως, τὴν ὁποίαν πλημμυρίζει ἡ δρόσις τοῦ Ἰουνίου, καὶ τῶν περιβολίων οἱ λιγοθυμισμέναι πνύες.

Εἰς τὴν κομψὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Ἀθηναγόρα, ἐτελέσθη πανηγυρικὴ λειτουργία ὑπὸ πολλῶν ἐκλεκτῶν ἱερῶν τῆς περιφερείας, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας, ἐπικολούθησε ἐπιμνημόσυτος δέσις διὰ τὰ σανατοισθέντα ὑπόλοιπα δατὰ τῶν νεκρῶν πηλαίων κατοίκων τῆς Πάργας, ἅτινα, οἱ Τούρκοι μετὰ τὴν κατεδάφισιν τῶν ναῶν ὅπου ἐστήσαν τζαμιά, καὶ τὴν ἐκκαψὴν τῶν νεκροταφείων, εἶχον οἱ εἰς τὴν βυθὸν παρὰ τὴν τοποθεσίαν «Κρουονέρι» λάνκων.

Τὰ δατὰ, λοιπόν, ταῦτα, συνελέγησαν καὶ ἐναπετέθησαν ἐντὸς ἁγίακος τόκου θειοθέσεως ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ἵνα ταφῶσιν ἐκ νέου ἐν τιμῇ ὡς ἡρμοζε. Μετὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέσιν, ὠμίλησεν ἐμ-

πνευσμένως, ὁ Ἅγιος Πάργας κ. Ἀθηναγόρας, συγκινήσας τὸ ἐκκλησίασμα μὲ τὰς ἀφθάρτους λυρικὰς καὶ ἱστορικὰς ἐξάρσεις του, καὶ ὁ Διοικητὴς τῆς Χερσφυλακῆς τοῦ Νομοῦ μας νομομοθῆς ταγματάρχης κ. Κολλάτος, πλέξας τὸ ἐγκόμιον τῶν ἀγωνιστῶν καὶ ἐκθειάσας τὰς θυσίας τῶν Παργίων.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ μνημοσύνου, ἐσχημίσθη πομπὴ ὑπὸ τῶν ἱερῶν κληρ. κρατούντων πάντα τὰ ἱερὰ κειμήλια καὶ τὰς εἰκόνας, μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, κρατοῦντος τὴν θαυματουργὸν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου. Ἡ πομπὴ, διελθούσα διὰ τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν τῆς Πάργας, κατέληξεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ὅπου ἐτελέσθη δοξολογία μεγαλοπρεπὴς καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ὁ Σεβασμιώτατος ἐναπέθεσε τὴν ἱερὰν Εἰκόνα καὶ τὰ κειμήλια.

Τὴν 11 π. μ. ὡραν ἐγένετο μεγάλη δεξιῶσις εἰς τὸ Κοινοτικὸν Κατάστημα, ὅπου μετέβησαν καὶ συνεχάρησαν τὸν προεδρεύοντα τῆς Κοινότητος κ. Ντῖνον Ἀρβινιάνην καὶ τοὺς λοιπούς Συμβούλους, πάντες οἱ ἐπίσημοι μετὰ τοῦ Ἁγίου Πάργας ὡς καὶ πολλοὶ εὐγενεῖς πατριῶται ἐκ Πατρῶν, ἐλθόντες δι' ἀτμακάτων καὶ βενζινοπλῶν.

Τὸ ἀπόγευμα ἐδόθη ὑπὸ τῶν Σχολείων πατριωτικὴ παράστασις μετὰ ἀπαγγελιῶν καὶ διαλόγων εἰς τὸν ἱστορικὸν χρόνον τοῦ φρουρίου, τὴν ὁποίαν παρηκολούθησε σύμπας ὁ λαὸς τῆς Πάργας καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν περιχώρων.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως, ὠμίλησαν οἱ κ. κ. Μπ. Βελιανίτης, Ἀντων. Ραφτόπουλος καὶ Ἀναστ. Τσάκας. Τὴν νύκτα ἡ πόλις ἐφωταγωγήθη, ἐγένετο δὲ καὶ λαμπροφωρία ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῶν Σχολείων. Εἰς τὴν κεντρικὴν ὁδὸν τῆς πόλεως δεξιήθησαν καὶ χοροὶ, τιμῆς, ἐνεκεν, πρὸς τοὺς προσελθόντας εὐγενεῖς ἐκ Πατρῶν ἐπισκέπτας, καὶ ἐν γένει, παρὲς μείναν ἀλησιμόντες ἡ ὥρα ἐορτῇ καὶ ἡ ἐκ ταύτης ἐντύπωσις. Πολλὰ συγχαρητήρια εἰς τὸν Ἅγιον Πάργας, τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον καὶ τοὺς λοιπούς Παργίους, τοὺς τόσον φιλοτίμως ἐργασθέντας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐορτῶν τούτων.

Σωτ. Ζοῦμπος

—ο—

Τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἠπειρωτικῆς Δέσξης ἐν Πειραιεῖ

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 25ῃ Μαΐου 1931
Τὴν 24ην Μαΐου ἐτελέσθη μετὰ μεγάλης ἐπιστημότητος ἡ τελετὴ τῆς καταθέσεως τοῦ θεμελίου λίθου τῆς ἐν Πειραιεῖ Ἠπειρωτικῆς Δέσξης, εἰς ἣν παρεστήσαν ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος κ. Π. Τσαλδάρης, μετὰ τῆς Ἠπειρωτικῆς Κυρίας του, οἱ Γερουσιασταὶ καὶ Βουλευταὶ Ἠπείρου, οἱ Γερουσιασταὶ καὶ Βουλευταὶ Πειραιῶς, ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς μετὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Ἀναγνωστοπούλου, ὁ Διευθυντὴς τῆς Περιφερειᾶς Σχολῆς κ. Ἀντωνιάδης, ὁ ἑνδομυς πατριῶτης Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Θεσπείας Πειραιῶς κ. Ν. Γεωργιάδης, οἱ Βιομηχανοὶ ἀδελφοὶ Φίξ, ὁ Καθηγὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἐρρ. Σκάσις, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συλλόγου κ. Σκαπέσης, τοῦ Πατρικοῦ Συλλόγου κ. Πανταλάσης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς μετὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου κ. Δ. Ζώτου, ὁ Ἐφοπλιστὴς κ. Γ. Παναγιώτης μετὰ τῆς εὐγενεστάτης Κυρίας του, οἱ Ἠπειρωταὶ ἐκπαιδευτικοὶ Σύμβουλοι ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ Παιδείας, οἱ Πολιταῖται Ἠπείρου, οἱ Πρόεδροι Πανεπιστημιακῆς Ἀδελφότητος, τῶν Ἐφεδρῶν Πολεμιστῶν τοῦ Βορειοηπειωτικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν. Τὰ Προεδρεῖα τῶν Ἠπειρωτικῶν Ἀδελφότητων καὶ πλείστα ἐπίλεκτα μέλη τῶν Ἠπειρωτικῶν

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Εκ διδομένη

Εν Ίωαννίνους
ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

Ετησία Συνδρομή

Εσωτερικού	Δρ.	75
Εξωτερικού	Δρ.	75
Αμερικῆς	Δολ.	7

Παροικίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς Πολιτικῶν Ἐπισήμων διὰ τηλεγραφικῶν καὶ ἐπιστολῶν ἐδικαίω ὄψαν τὴν ἐκ ταύτης ἀκυσίαν τῶν. Μετὰ τὴν ἀμυστὴν κατετέθη ὁ θαμβέλιος λίθος, τοῖς ἐκ τῆς ἀκυσίαν ἀποσπασθέντες, ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Συνδέσμου κ. Γεωργ. Ματσοπούλου ἱεροῦ. Εἰς ἐξερωνήθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου γλαφυρότατος λόγος, δι' οὗ ἐξεδήσαν ἐν περικτῇ κίτῃ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Συλλόγου, ὁ σκοπὸς τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἡδραῖος, καὶ ὁ μέλλων προσορισμὸς τοῦ ἀνεγερμένου Ἐντευκτοῦ, ὅπως ὡς ἔπειτα, πολλὰς θέλει ἐπιδοῦσαι ἐπὶ τῶν γενικῶν καὶ μερικῶν Ἡπειρωτικῶν ἡγεμονίαν. Ἐν τῇ τῇ ἰδίᾳ σὲ πᾶν τὸς τιμήσαντας τὴν τελευτὴν καὶ τοῦ συμβαλλομένου διὰ τὸ ἔργον. Εἰς ὁμιλίαν δὲ Γερουσιαστῆς κ. Πρωτόπαπας ἐκ ὑέρου, τῆς πόλεως Πειραιῶς, πλέσας τὴν ἐγὼμιον τοῦ ἐν Πειραιῇ Ἡπειρωτικοῦ σιγῆς, ὡς καὶ τὸν μέγαν προσορισμὸν τοῦ ἀνεγερμένου Ἐντευκτοῦ. Εἰς ὁμιλίαν δὲ Προέδρου, τῆς Πανεπιστημιακῆς Ἐνώσεως Ἀθηνῶν κ. Σάββας, τῶν Ἐφεδρῶν Πολιτισμῶν κ. Γ. Βιβαρότος καὶ κ. Πόδας, Πρέσβους τοῦ Βρασιλευστικῶν Συλλόγου Ἀθηνῶν οἵτινες συνεχάρησαν τὸ Προεδρεῖον διὰ τοῦς καταβληθέντας κόπους πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Ἐντευκτοῦ, καὶ τὴν εὐχὴν ὅπως καὶ αἱ ἄλλαι Ἡπειρωτικαὶ Ὀργανώσεις εὐχῶσι τοιοῦτων Ἐντευκτιῶν. Ἐν τῷ μετοξὺ πειανίζουσιν τῆς μουσικῆς, διάφορα ἐμβλήματα, ἔλθον ἡ τελευτὴ αὐτῇ, ὑπὸ τὰς εὐχὰς πάντων, ὅπως τὸ εὐχέτερον τελεσθῶσι καὶ τὰ ἐγκαίρια τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Συνδέσμου ἐν αὐτῷ.

Θλιβρὰν ἐνεύπωσιν καὶ μεγάλην λύπη· ποδοβένθησε εἰς ὅλους τοὺς Ἡπειρωτὰς ἡ ἀπουσία τῶν Ἡπειρωτῶν ἱεροῦ καὶ κίπερ πρὸ 10 ἡμέρων προσκληθέντων, ὡς δὲ τοῦ Κίρους Πιρθενίου Βιβαρότος καὶ τοῦ Ἀρτῆ Σπυρίδωνος διατρίβοντων ἐν Ἀθῆναις καίπερ ἰδὲ προσκληθέντων ὅπως παρευθῶσι τῆς τελευτῆς, τοῦ μὲν ὁ τος καὶ Σπυρίδωνος, τοῦ δὲ ἀρτῆς ἐν τῷ Παγκτίῳ Ξενοδοχείῳ.

—0—

ΤΗΝ 6 μ. μ. τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἐν Β. Γυμνασίῳ, ἐξέτελες θανμασία γυμναστικῆς ἀνήκει· ἐν τῷ στρατιωτικῷ Γυμνασίῳ, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ κ. Γ. Μόδη, καὶ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου κ. Δημ. Σάββας. Οἱ καθ' ἡμέραν τοῦ Β. Γυμνασίου εὐρίσκοντο ἐπὶ ποδῶν, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ θερμοῦ γοῦ Γυμνασιάρχου τῶν γ. Δημ. Σάββας. Οἱ γυμναζόμενοι μαθηταὶ εἰς τὴν π. γ. λ. αἰα τοῦ γυμνασίου τῶν γ. κ. Καρυγιάννη ἐκινούντο ὡς εἰς ἀνθρώπος, ὁ περ ἐκίνησε τὸν θανμασμὸν πάντων τῶν παρευθῶτων.

Ἀλλ' ὅπως καὶ Α. Γυμνάσιον, ἡ γερὰ Ζωσιμαία Σχολή... Αὐτὸ τί γίνεται; Βλέπομεν πάντοτε κινούμενον τὸ Β. Γυμνάσιον, τὸ δὲ Α. Λύκειον διὰ τῆς ἀκινήσεως του! Τί συμβαίνει;

—0—

Εἰς τὰς 10 μ. μ. τοῦ παρελθόντος Σάββαν, ὑπὸ δαίμονος μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Β. Γυμνασίου, καὶ μόνον τοῦ Β. Γυμνασίου, τοῦ Α. εὐρισκόμενον ἐν ἀφανείᾳ, παριστάθη ἐν τῷ Θεάτρῳ Εὐδοκίᾳ ἡ Ἀναγώνη τοῦ Σοφοκλέους, καὶ ἀριστουργηματικὴν μετὰφρασιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου κ. Δημ. Σάββας Μεγάλῃ κοσμοσυρροῇ. Ἐπαῖαν θανμασία, οἱ μαθηταὶ τὸ ἔργο. Θρίαμβος τοῦ παραφραστοῦ. Στὸ ἐπόμενο φύλλο θὰ γράψωμε πολλὰ γι' αὐτό.

ΕΠΕΙΣΘΗΜΕΝ πλέον καθ' ὅλον δὲ ἀρχίζομεν ἐνδὲς ὀλίγου νὰ γένωμεν ἀγνώριστοι, ὅ δὲ τοῦ Ποσειδῶνος ποταμοῦ τῶν Βενιζελικῶν Βενιζέλου, διὰ τῆς ἀναμύσεως κριθῆς εἰς τὸ τέως σιταρῆσι ψωμί μας. Σιγαῖα μὲ τὴν κριθασοφάγαν θ' ἀρχίσωμεν νὰ περιπατῶμεν τετραποδῶν, καθιστάμενοι ἀπὸ δίποδες τετράποδες!

Ἐφεσηνητητήμην!

Ἐστᾶλη καὶ πρὸς ἡμᾶς τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα ὅπερ συνεστῶμεν πολλοὶ εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἡπειρωτῶν κ. Γ. Μόδη:

Ἡ διακοπὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς ὁδῆς Ἡμουμενίτης—Ἰωαννίνων δημιουργεῖ κοινωνικὸν κίνδυνον, τῶν ἀπολυθέντων ἐργατῶν, εὐρισκόμενων ἐν ἀπογνώσει. Αἱ ἐλπίδες μὲς περὶ ἀποπαράδοσιν τοῦ ἔργου, ἀρξαμένου πρὸ εἰκοσαετίας, διαψεύδονται ἄρδην, ἐφ' ᾧ παρακαλοῦμεν νὰ ἐνεργήσῃς τάχιιστα τὴν συνέχισιν τοῦ ἔργου πρὸς πρόληψιν ἀπεικταίων.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἡμουμενίτης

Δημοκρίτης Ἡράκλειος Πρόεδρος, Σταύρος Μπαλῆς, Ἀν. Παπᾶς, Παν. Βρόσης, Ἰω. Πασχάλης

ΚΑΤΑ τηλεγράφημα τοῦ πληρεξουσίου δικηγόρου τῆς Κοινοῦ Καννιάς Ζαγυρίου κ. Δημ. Ζώτος πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινοῦ τῆς ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασιν τοῦ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Γεωργίας Διοικητοῦ Λαδῶν τοῦ ὁποῦ προήδρουν δ' Ἀρεοπαγίτης κ. Γ. Ἀντωνίου.

Διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ τοῦ Δικαστηρίου ἀπεδέθη τοὺς νομίμους ἰσχυρισμοὺς τοῦς ὁποῖους ἀεσπότησαν ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος κ. Δημ. Ζώτος καὶ ἀγνώριστοι πλῆρως τὴν κυριότητα τῆς Κοινότητος.

—α—

Ἀναγνώρισις Τεχνικοῦ Συνεταιρισμοῦ Ἰωαννίνων

Κατόπιν ἐνεργείων τοῦ ἐν Ἀθῆναις δικηγόρου καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἡπειρωτῶν κ. Δημ. Α. Ζώτος ἀνεγνωρίσθη ὁ νεοσύστατος Τεχνικὸς Συνεταιρισμὸς Ἐργολητῶν Ἡπειρωτῶν δι' Ὑπουργικῆς πράξεως δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Σκοπὸς τοῦ Ἡπειρωτικοῦ τούτου Συνεταιρισμοῦ, τοῦ ὁποῦ τοῦ Καταστατικῶν κατόπιν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἀπὸ τῆς εἰς Ἰωάννινα δ. κ. Δημ. Ζώτος, εἶναι ἡ π. ο. α. ἡ τῆς ἰδιοκτητικῆς οἰκονομίας τῶν συνεταιριζάντων διὰ τῆς συνεργασίας καὶ ἐνδυνάμεισιν αὐτῶν πρὸς ἐπίτευξιν ἐργασιῶν διὰ τῆς ἀναλήψεως καὶ ἐκτελέσεως ἔργων ὁδοποιίας χορηγηθῶσαν εἴτε παρὰ τῆς Ἐκτελέσεως Π. Γ. Μαρκῆς καὶ Στ. Αἰ. παρὰ τοῦ Δημοσίου, εἴτε παρ' οἰοῦντο ἄλλοι καὶ ἡ διάθεσις τοῦ Συνεταιρισμοῦ τούτου ὡρίσθη ὡς ἑξῆς:

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

—Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν, μετὰ τῆς εὐτίμου Κυρίας του, ὁ δαίμονος κ. Βασίλ. Πυρρινέλλος, τέως Δήμαρχος Ἰωαννίνων.

—Ἀφίκετο ἐκ τῆς ἀδείας τοῦ δ' ἐντιμότατος Γενικοῦ Προέδρου τῆς Ἰταλίας ἐνταῦθα κ. Φιλλέτης.

—Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ λατρός κ. Χρήστος Λόλης καὶ ἀνεχώρησε διὰ τὸ χερσονοῦ Κασολιανῶν τῶν Καυρέων ὅπως ἐπαναλάβῃ τὰς λατρικὰς τοῦ ἔργου, ἐφ' ᾧ καὶ εἰδοποιῶμεν περὶ τούτου τὰς πᾶσι Κοινότητας.

—Ἀφίκετο ἐξ Ἀγίου Βλασίου Ἡγούμενος ὁ ἐκλεκτὸς λόγιος καὶ φίλος μας κ. Κωνστ. Ἀθ. Μιχαηλίδης καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙΣ 8 Ἰουνίου.—Ἡ βενιζελικὴ πλειοψηφία ἐψήφισε τὸ ἐναντίον τοῦ Τύπου Νομοσχεδίου, ἐφ' ὅλα ἄλλα Κόμματα τῆς Βουλῆς τὸ κατεψήφισαν. Ἐξηγήθησαν βαρύνοντες χαρακτηρισμοὶ τῶν ἀγορευσάντων ἀντιβενιζελικῶν Ἀρχηγῶν. Ὁ Τσαλδάρης εἶπε:—«Δὲν ἐπιβάλλονται ἀρχαὶ δικαίου, διὰ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, ἀλλ' ἐξόντωσις τοῦ Τύπου». Ὁ Πιπινάστας:—«Τὸ Νομοσχεδίου τοῦτο ἔχει πολιτικοὺς σκοποὺς, καὶ σκοπεῖ νὰ παγορεύσῃ τὸν ἔλεγχον τῆς Κυβερνήσεως». Ὁ Ζαΐμης:—«Τὸ Νομοσχεδίου θὰ καταστρίψῃ τὸν Τύπον εἰς δούλην».—«Ἐνδοῦλῃς».—«Ἐνδοῦλῃς μὴπως ἐπαλέθωμεν εἰς τὴν κατὰ τὴν τῆς καταλυτικῆς τὴν ἀπόφασιν τῆς». —Ἡ Κεβέρνησις ἐγκαταλείψασα τὴν ἀπόφασιν τῆς περὶ ἀκυρώσεως τῆς συμβάσεως Μακρῆς, σκοπεῖ νὰ συνεννοηθῇ μετ' αὐτοῦ ὅπως μειωθῶν τὰ γενικὰ ἔξοδα ἀπὸ 25 ο/ο εἰς 22 ο/ο, καὶ ἀναγνωρισθῇ ὁ κρατικὸς ἐλλειγρὸς ἐπὶ τῶν ἐκτελούμενων ἔργων.

—Ἐξελέγη ἀριστέδην γεροσυσιαστῆς ὁ ἀπόστρατος ἀντιστράτηγος Μιχαήλ Μιχαήλ.

ΑΘΗΝΑΙΣ 7 Ἰουνίου.—Ἡ Ἰταλικὴ Κυβερνήσις μετὰ τῶν Φασιστῶν ὑπεχώρησε πρὸ τῆς ἀνδρικῆς στάσεως τοῦ Πάπ, ὅτις ἀπειλήσας νὰ ἐξεγέρῃ ἐναντίον τῶν ὀλοκλήρων τὸν Κιθολικὸν Κόσμον, καὶ ἐδήλωσαν σεδασμὸν πρὸς τὸ Βυτικόν.

Ἀναγνωστοπούλειον Γεωργικόν Σχολεῖον ἐν Κορίνθῳ τῆς Ἡπειροῦ

Κατὰ τὰ τρέχον ἔτος θὰ εἰσαχθῶν εἴκοσι μαθηταὶ. Αἰτήσεις πρὸς εἰσαγωγὴν γίνονται δεκταὶ ἀπὸ τῆς 15 Ἰουνίου. Αἱ αἰτήσεις δεόν νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ τῶν κατωθὶ πιστοποιητικῶν.

1) Πιστοποιητικὸν τοῦ Προέδρου τῆς Κοινοῦ τοῦ αἰτούντος ἐμφαίνον τὴν ἡλικίαν τοῦ αἰτούντος, ἥτις δεόν νὰ εἴναι 14—16 ἐτῶν.

2) Πιστοποιητικὸν τοῦ Προέδρου τῆς Κοινοῦ, διὰ ὅτι αἱ τῶν εἶναι τέκνον γεωργὸν, ἢ κτηνοτρόφον, ἢ ἀσχολούμενον μετὰ τῆς γεωργίας καὶ τὰς γεωργικὰς Βιομηχανίας.

3) Ἐνδεικτικὸν διὰ συνεπλήρωσε τοῦλάχιστον τὴν δημοτικὴν Ἐκπαίδευσιν.

4) Ἐνορκιον βεβαίωσιν λατοῦ ἐμφαίνονσαν διὰ εἶναι ὑγιῆς καὶ ἐνεργητικῆς μετὰ δαμάλδα.

Αἱ αἰτήσεις ὑποβάλλονται ὑπὸ τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν.

Οἱ εἰσαγόμενοι πληθύνονται κατ' ἔτος τοῖς χιλιάδας δραχμῶν, διὰ τροφίμα διδασκαλίας καὶ ἐνδυμασίαν, πληρωτέας εἰς ὁδοὺς καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης ἐξαμηνίας.

Κανονισμοὶ ἀποστέλλονται εἰς τὸν αἰτούντα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐνωστοποιήσεις

Δήμου Ἰωαννίνων

Τὴν 11ην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου 1931 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 6—7 μ. μ. ἐνεργηθῶσιν ἐν τῷ Δηματικῷ Καταστήματι ἐφ' ὅτι ἡμῶν καὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκτελέσεως.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἶναι συμφέρον εἰς τοὺς Ἀγορῆς καὶ τοὺς Ἀστούς νὰ καταθέσωσι τὰ περιουσιακά των εἰς τὴν ΑΓΡΟΤΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ἥτις ἔχει κατὰ τοὺς νόμους τὴν ἐξουσίαν ἐπιτόκων.

TAMIEYTHPION 5 1/2 ο/ο	(Ἀγορῆς καὶ Ἀστούς) μέχρις 100.000 δραχμῶν
EN ΨΕΙ 5 ο/ο	(Ἀγορῆς καὶ Ἀστούς) 4 καὶ 1/2 ο/ο
EN ΠΡΟΔΟΣΙΑ	ΑΓΡΟΤΑΣ 5 1/2 ο/ο
Δι' ἐν ἑὸς	ΑΣΤΟΥΣ 5 ο/ο
Διὰ δύο ἔτη	5 1/2 ο/ο
Ἀνω τῶν δύο ἐτῶν	6 ο/ο
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ Εἰς ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ	6 1/2 ο/ο

Μετὰ τὸν πλέον συμφέροντος ὁδόν.

Αἱ καταθέσεις ἔχουσι πρὸς τὸν ἀσφάλειαν τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους ἐνεργουμένην.

EN ΑΘΗΝΑΙΣ. Εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Ἀγορικῆς Τραπεζῆς (ὁ δὲ Πανεπιστημίου).

EN ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ. Εἰς τὰ ἐν Θεσσαλονίκῃ, Ἰωαννίνους, Μικελίαν, Χανίους, Ἡρακλίαν, Ρεθύμνη, Ἀγίῳ Νικολάῳ καὶ Βάμῳ Ὑποκαταστήματα τῆς Ἀγορικῆς Τραπεζῆς.

Αἱ πάντες εἰδὺς καταθέσεις καὶ ἐξοφλήσεις ἀπαλλάσσονται παντὸς χροσίου (εἰδικὸς Νόμος).